

1847-06-30

SENDER

Jensen

RECIPIENT

P.C. Skovgaard

FACTS

Document type:
Letter

Sender's location:
Vildslev

Recipient's location:
København

Archive:
Mappe 14 nr. 18

TRANSCRIPTION

S: T

Hr Landskabsmaler Skovgaard
Kjøbenhavn

Vildsted 30 Juni 1847

Kjære Ven!

Modtag min og min Kones oprigtigste Tak for Deres Beredvillighed til at opfylde min Anmodning; vi gjenkjender saa ganske den kjære Afdødes Træk. Ogsaa for Løftet om maaske at besøge os med Tiden takker vi Dem; gid det maatte blive realiseret, saa snart [?De] kan, at tale med gamle Venner er nu Vederqvægelse under [vore] [Overstreget:?] Forhold, som mildner mangent Onde. De er forandret? Ja vel, det kan jeg jo vel nok forestille mig; imidlertid haaber jeg dog, at de holder fast ved Deres jævne, gode Humeur, et uerstatteligt Gode. – Min Kone skranter fremdeles - hun havde nylig et meget heftigt Anfald af sit Onde – , det er min daglige Bekymring; Gud lade den snart formindskes! Vender hendes Sundhed igjen tilbage, da vil man ret paaskjønne,

●2●

hvad Helbred er for et Gode: Tidligere glemte vi det – jeg idetmindste – maaske af og til. Med min Søster sendes disse Linier: nu er den Glæde forbi, at see hende hos os; Om kort Tid reiser min Kones Broder ligeledes - saa ere vi igjen ene dog vi føle Ensomheden der i Begyndelsen dobbelt, især med de nærværende triste Udsigter i den første Fremtid, i hvilken vi ikke tør vente min Kones Helbredelse. Om nogen Erstatning for tidligere Venskabsforbindelser kan her [just] ikke være Tale; med Aarene bliver sligt overhovedet stedse vandskeligere. Hvem der kunde vende tilbage til Sjælland, endnu før de gamle Forhold ere brudte!

Maa jeg bede Dem hilse Deres Moder mange Gange og takke hende for hendes Brev; ilige maade Hilsen til Jfr. Broe. Endnu engang: glem ikke Vildsted, hvis De gjør en Jyllandsreise. Lev vel, som vi Alle af Hjertet ønsker Dem det.

Deres heng.

Jensen

G. S.

Jr. Landinsmaaler Skovgaard

2

Kjöbenhavn

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe / 7
Nr. 18

Videbød 30 Juni 1841.

Kjære Ann!

Motley min og min Kones øvrigste Cæs
for deres Venlighed led at opfylde min
Anmodning, og gjengjælde saa ganske den
hvor Opholds Eret. Cysser for Søstret som
maaske at besøge os med etent liden mi
dem; gid det maatte blive realiseret, saa
sikkert det kan, at det med gamle Mennesker
er en Natursørgelse i en ^{ny} ~~ny~~ Sogård,
samt vilde mange Omt. Det er
formentlig: ja med, det skal, og især for,
skild mig, imidlertid faar og dy, at de
jeder fast ved deres jern, gode Jern,
at ijskallende Gode. - Min kone ogsaa,
der formentlig - Gode faar mig og et med,
god festligt Ophold af sit Omt - , det er
min daglige Ophold mig; Gid det kan
sikkert formentlig! Men det faar det
selv ige tilbage, da vil man se og se

Godt Juletid er for os godt, keltig og glædelig
med det - og i det mindste - mangen af os her.
Med min Kæreste kunne vi se, men
den Glæde forbi, at hun sendt for os, en kort
et vist min Kære Datter ligesom - for
nu er jeg med dig og alle i den samme
den i Dagestiden datter, især med de nye
nære og vist i den første Smerte,
i juletid er ikke for mig min Kære Jule
bæst. Om nogen Lystelighed for det
lige Mængde forbi det kan jeg ikke sige
tale, med Alene bliver det, og en
med sig selv mangfoldigt. Jamn for den
med det nye til Juletid, men for de gamle
for godt og borte!

Man er borte den at jeg den
Mors mange Gang og borte sendt for
den Datter, især en anden Juletid til
for os. Læst den Gang; glæde
den Vildhed, som de gør i Jylland
den. Den med! for nu, som vi alle
af Juletid i den den.

Den Gang

Jule